

ВІДЗИВ

офіційного опонента на дисертаційну роботу

Крапивіної Дар'ї Аркадіївни

«Інноваційне управління регіональними медіа платформами в умовах

перманентних кризових явищ»

що подано на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності – 051

Економіка

Актуальність теми. Інтеграція інформаційних систем в єдину світову систему є основою глобалізації та найважливішою тенденцією сучасного світу. Інформаційна глобалізація необхідна для формування єдиного світового медіа ринку, який потрібно регулювати як економічними, так і політичними й маніпулятивними методами. Аналіз сучасних інформаційно-комунікаційних проблем суспільства, набуває особливої актуальності і потребує розробки особливих інструментів управління регіональними та національними медіа ресурсами, адже це забезпечить їх повноцінну інтеграцію до світового інформаційного простору. Отже, необхідність розроблення та обґрунтування теоретико-методичних та прикладних засад інноваційного управління регіональними медіа платформами в умовах перманентних кризових явищ, зумовлює дослідження теми дисертаційної роботи Крапивіною Д.А. Тому, враховуючи науковий інтерес, своєчасність та необхідність розробок, дисертація Крапивіної Д.А. є актуальною.

Дисертацію виконано в межах тематики наукових досліджень Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського Міністерства освіти і науки України за темою «Трансформація національної економіки в контексті реалізації євроінтеграційної стратегії» (номер державної реєстрації 0118U003975), у межах якої автором розроблено концептуальні засади інноваційного управління регіональними медіа платформами в умовах перманентних кризових явищ. Особистий внесок здобувача полягає у формуванні теоретико-методичних та прикладних засад

інноваційного управління регіональними медіа платформами в умовах перманентних кризових явищ.

Наукова новизна одержаних результатів орієнтовані на розроблення комплексу сучасних економічних інструментів та визначення перспективних напрямів інноваційне управління регіональними медіа платформами в умовах перманентних кризових явищ, зокрема:

- удосконалено організаційно-управлінський механізм трансформації медіа сфери в умовах перманентних кризових явищ, що, на відміну від вже відомих, являє взаємоінтегровану систему та базується на засадах цифровізації й синергетичному підході, характеризується як взаємоузгоджені дії держави та суспільства, спрямовані на досягнення цілей сталого розвитку шляхом здійснення реформ нормативно-правового, науково-інноваційного, програмно-технічного й ресурсно-інфраструктурного характеру та реалізації державних програм розвитку з використанням сучасних програмно-цільових методів та інструментів (аудіовізуальні медіа, телебачення та радіомовлення, також Суспільне, мовлення громад та іномовлення, сервіси «на замовлення», друковані ЗМІ, онлайн-медіа, платформ спільного доступу до інформації (соціальні мережі)) із залученням представників громадськості та бізнесу до національних інтересів в інформаційній сфері та враховує кореляційні взаємозв'язки між окремими характеристиками напрямами розвитку інформаційної політики (стор.91);

• удосконалено концептуальні підходи щодо стратегічного розвитку медіа сфери у трансформаційних умовах, що, на відміну від вже відомих, враховують основні напрями та змістове наповнення впроваджуваних реформ і передбачають збалансоване поєднання фундаментальних принципів, стратегічних цілей, основних і забезпечуючих стратегій та інструментів забезпечення, котрі в сукупності сприятимуть ефективній трансформації інформаційної політики у контексті її переходу до моделі функціонування, що відповідає реалізації місії та стратегічного

бачення функціонування медійної галузі у стратегічній перспективі входження України до світового інформаційного простору (стор.155);

- удосконалено організаційно-управлінську модель взаємодії державно-приватного партнерства як головної складової фінансової стратегії розвитку медіапростору, яка на відміну від попередніх, враховує використання різних методичних підходів (програмно-цільового та проектного), корпоративне управління, інструментів державно-приватного партнерства, бюджетування та зорієнтоване на результат прийняття управлінських рішень з використанням моніторингу, аналізу та планування, що забезпечить забезпечення виконання завдань національної інформаційної політики та безпеки (стор.158);

- удосконалено моделі інноваційного інвестування у розвиток креативної економіки, що, на відміну від попередніх, передбачає розмежування інвестиційної відповідальності у відповідності до суб'єктів (міжнародні організації, національні урядові інститути, організації громадського суспільства, фізичні особи, домашні господарства та інші) та очікуваних результатів інноваційно-інвестиційного процесу, напрямів та джерел, механізмів фінансування у креативні індустрії відповідно до основних стадій життєвого циклу інновацій (інвенцію, ініціацію, дифузію) й може бути використана для пошуку резервів підвищення інвестиційної активності в умовах економічної кризи (стор.143);

- набули подальшого розвитку структурна бізнес-модель регіональної медіа платформи, яка на відміну від існуючої, дає можливість залучити інвестиційні ресурси на різних стадіях ідей з використанням краудсорсингу та краудфандингу від різних суб'єктів для сталого інноваційного регіонального розвитку з використанням незалежної журналістики (стор. 147);

- фактори, напрями й принципи розвитку креативної економіки, що на відміну від інших, розглядаються на засадах інноваційно інвестиційної моделі, це дозволяє сформувати конкурентні складові креативної індустрії

України, з метою подальшого інвестування в них та нарощування доданої вартості;

- трактування категорії «медіа платформа», що розглядається як віртуальний осередок, де відбуваються взаємовідносини учасників економічних процесів з використанням цифрових технологій для забезпечення реалізації культурних проєктів, медіа й соціального підприємництва (стор.20);

- філософію поняття «перманентні кризові явища», що визначається як комплексний процес постійного впливу зовнішніх та внутрішніх факторів, які спричиняють дисбаланс розвитку системи (стор.26-27);

- результати регресійного аналізу впливу процесів росту ВВП (на прикладі розвитку сектору інформація та телекомунікація) на розвиток інформаційно-телекомунікаційних послуг у вигляді рівняння регресії, яке засвідчує достатньо високий рівень й може бути використано у процесах прогнозування та формування стратегій розвитку медіа сфери (стор.159-160);

- пріоритетні напрями інноваційного розвитку медіа сфери в сучасних умовах кризових явищ, які на відміну від попередньо розроблених, враховують орієнтири створення Інтернет-платформ на засадах краудсорсингу та краудфандингу для повноцінного впровадження та реалізації інноваційних ідей (стор.129).

Практичне значення отриманих автором наукових результатів. Запропоновані рекомендації Крапивіної Д.А. використовуються у практичній діяльності Регіональним фондом підтримки підприємництва в Миколаївській області, Миколаївським обласним фондом розвитку і підтримки громадських ініціатив, Громадської організації «Сила жінок України» та Інформаційної агенції «Південна медіа-компанія».

Повнота висвітлення результатів дослідження в опублікованих працях. За результатами дисертаційного дослідження опубліковано 11 наукових праць загальним обсягом 8,72 друк. арк., з яких особисто автору

належить 4,78 друк. арк., у тому числі: 1 стаття у наукометричних базах Scopus і Web of Science; 5 статей у наукових фахових виданнях, що включені до міжнародних наукометричних баз, 5 – у матеріалах науково-практичних конференцій.

Оцінка викладення й оформлення дисертації. Дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (у першому розділі 46 найменувань, у другому – 49 найменувань і у третьому – 38 найменувань), 3 додатки. Повний обсяг дисертації становить 202 сторінки, з них основний текст 162 – сторінок, анотація – 15 сторінок, список використаних джерел 17 – сторінок, додатки – 8 сторінок. Робота містить 31 таблиці та 41 рисунок на 40 сторінках.

Одержані автором результати дослідження з теорії і практики характеризують високий рівень рекомендацій методичного і практичного характеру для розроблення рекомендацій щодо регіональних особливостей впровадження інноваційних методів управління медіа платформами в умовах кризи. Вони доведені до впровадження у якості методичних і практичних розробок.

Дискусійні положення та зауваження по змісту дисертаційної роботи. Оцінюючи позитивно дисертаційну роботу Крапивіної Д.А., вважаю за доцільне висловити наступні зауваження:

1. В теоретичному плані потребувало б більшого узагальнення наукове визначення позиції автора щодо твердження відносно сутності поняття «інноваційного управління медіа платформами» (стор. 21-28), що значно поглиблює область дослідження.

2. Аналізуючи сучасний стан управління регіональними медіа платформами (стор. 60-70), авторка розглядає дотримання мовних квот в ефірі місцевих та регіональних радіостанцій, однак не наведено рейтингу популярності телеканалів та в цілому процесу їх розвитку. Адже, як і у випадку з друкованими ЗМІ, значна частина засновників теле- і радіоканалів

має іноземне, перш за все — російське, походження, це дозволило більш конкретно визнати основні проблеми управління медіа сферою.

3. Здійснюючи діагностику інноваційного управління регіональними медіа платформами в кризових умовах (стор.45-104), авторці необхідно було б звернути увагу на інформаційне наповнення телебачення і радіомовлення. Тому, що загалом інформаційне наповнення телебачення і радіомовлення залежить від двох основних взаємопов'язаних складників — економічного (реклама) і політичного (залежність редакційної політики від позиції власників). Це дозволяє визначити концептуальні підходи до державного регулювання регіональних медіа платформ в сучасних умовах.

4. Розробляючи організаційно-управлінський механізм трансформації медіа сфери в умовах перманентних кризових явищ, автором не визначено методи та засоби управління (стор.91). Адже організаційно-управлінський механізм трансформації медіа сфери ефективно реалізується в системі менеджменту, тобто в комплексі організаційних заходів, операцій і прийомів, спрямованих на підвищення рівня конкурентоспроможності.

5. Визначаючи напрями розвитку інноваційного управління регіональними медіа платформами в умовах кризових явищ (стор. 104), на нашу думку, не вистачило проведення SWOT-аналізу. Що значно розширило б напрями формування концептуальної моделі стратегічного розвитку медіа сфери.

Проте, наведені зауваження у більшості носять дискусійний характер та не знижують загальної позитивної оцінки теоретичної і практичної цінності дисертаційної роботи. Дисертант продемонструвала гарне розуміння та відчуття актуальності проблеми. Дисертаційна робота є кваліфікованою науковою працею, виконаною автором особисто, характеризується єдністю і логікою викладення, містить науково обґрунтовані теоретичні результати і методичні положення, які мають безперечно практичну значущість для формування рекомендацій щодо регіональних особливостей впровадження інноваційних методів управління медіа платформами в умовах кризи.

Висновок. Аналізуючи позитивний науковий доробок автора і вище зазначені зауваження вважаю за необхідне зробити наступний висновок: дисертаційна робота Крапивіної Д.А. «Інноваційне управління регіональними медіа платформами в умовах перманентних кризових явищ» є закінченою роботою, виконаною на актуальну тему, має наукову новизну та практичну цінність, відповідає вимогам «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії» затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167, а її автор, Крапивіна Дар'я Аркадіївна, заслуговує присудження ступеня доктора філософії зі спеціальності – 051 Економіка.

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри маркетингу,
підприємництва і торгівлі
Одеської національної академії
харчових технологій

В.В. Лагодієнко

*Вірека надіслав 11.03.2021р.
Генерал секретар В.В. Палєкова*